

Men jeg vil mene, at det var dybt besynderligt, at vi, hvis f.eks. to danske statsborgere havde været involveret i et groft bankrøveri i Frankrig sammen med tre franskmænd, men alle fem var nået til Danmark, så udleverede de tre franskmænd, men lod de to danskere slippe. Det ville da være besynderligt. Så ud fra det mener jeg faktisk, at vi er dækket ganske godt ind.

Jeg vil godt understrege over for fru Anne Baastrup, som jeg kunne høre måske nærrede sådan mere principielle betænkeligheder, at vi jo har mulighed for at nægte udlevering af en dansk statsborger, hvis der er fare for forfølgelse af politiske grunde eller selvfølgelig også af humanitære hensyn. Så jeg mener, at vi selvfølgelig stadig væk har de sådan mere principielle forhold, vi altid stiller. Dét var om udlevering.

Jeg vil gerne rose hr. Helge Adam Møller også for at præcisere lige præcis det omkring logningen og de problemstillinger, der var dér. Det mener jeg faktisk vi har taget højde for på en god måde. Jeg tror, at det var fru Line Barfod, der under hr. Helge Adam Møllers indlæg var inde på, at der var tale om en enorm registrering. Jeg tror altså simpelt hen, det beror på en misforståelse, at man tror, at det er meget andet end bare kommunikationen fra ét nummer til ét andet nummer, der skal registreres. Det er altså ikke lange meddelelser og e-mail, som skal nedskrives.

Så var fru Anne Baastrup og også mange andre inde på, om den terrordefinition, som regeringen foreslår, og som også den tidligere regering foreslog, nu også er god nok. Til det må jeg sige, at det jo er en gennemførelse af EU's rammeafgørelse, vi i vidt omfang her gennemfører, og derfor er der jo ikke så meget at raffle om, kan man sige. Vi er i hvert fald ikke indstillet på at tage ned til vores EU-kolleger og sige: Det her skal have en ny omgang, vi er ikke tilfredse, vi vil gerne have den ændret.

Med andre ord har vi ikke lyst til at gennemføre en ny Berlusconi. Vi oplevede jo en Berlusconi, der for lang tid siden gerne ville have den europæiske arrestordre til fornyet overvejelse, men det har vi altså ikke nogen planer om. Men vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet være behjælpelige med at besvare alle de spørgsmål, der er om, hvordan vi så forstår det her, for jeg kan forstå, at der er rigtig mange spørgsmål i den anledning.

KL 15.00

Fru Elisabeth Arnold var bl.a. ud over alle de positive tilkendegivelser inde på problemstillin-

gen omkring gentagne hemmelige ransagninger. Jeg vil sige, at i forhold til, hvad der allerede er gældende ret, så indeholder det her forslag altså ikke de store ændringer, selv om jeg godt ved, at det under debatten har fyldt utrolig meget og lydt, som om at det, der kommer til at ske, er meget voldsomt.

I dag er der altså allerede en mulighed for, at politiet kan foretage ny, hemmelig ransagning uden rettens kendelse, nemlig hvis øjemedet ellers ville forspildes. Der er nogle, der måske kunne oversætte det med – hvis man skulle sige det meget populært: Det er nemmere at få tilladelse end tilladelse.

Men politiet skal i så fald naturligvis efterfølgende forelægge sagen for retten inden 24 timer. I praksis svarer dette til forslaget om gentagne hemmelige ransagninger. Så politiet får blot en mulighed for med det samme at få rettens tilladelse hertil, hvis betingelserne er opfyldt, hvilket i princippet rent faktisk indebærer en større retssikkerhed for den, indgrebet rettes imod.

Jeg har derfor også lidt svært ved at forstå den kritik, der er rejst af forslaget, specielt da det jo direkte fremgår af den foreslåede bestemmelser formulering, at retten udtrykkelig skal tage stilling til antallet af gange, som politiet må foretage gentagne hemmelige ransagninger.

Det er jo kun, hvis meget særlige grunde taler herfor, at retten – og det er retten, som fru Birthe Rønn Hornbech også har været inde på – kan fastsætte, at politiet kan foretage et ubestemt antal hemmelige ransagninger. Så jeg synes altså ikke, at det er noget, som skal problematiseres og eksponeres så meget, som det har været i medierne.

Men jeg er naturligvis meget villig til under udvalgsbehandlingen at besvare alle spørgsmål og prøve at gennemgå det her meget grundigt, så de betænkeligheder, man måtte have, forhåbentlig kan blive ryddet af vejen. Så det med den gode tid, det tager vi os naturligvis.

Fru Line Barfod var i sit indlæg, ud over de ting, jeg allerede har forsøgt at besvare, inde på spørgsmålet om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben. Det kunne godt, hvis man måske lyttede på en bestemt måde til fru Line Barfods indlæg, da fru Line Barfod læste op fra side 39, lyde som om, at regeringen tog et særskilt hensyn til erhvervslivet. Det kunne i hvert fald nemt komme til at lyde, som om vi med hensyn til det her med ikkespredning af masseødelæggelsesvåben var bange for at gå for vidt i forhold til erhvervslivets hensyn.